

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بجای

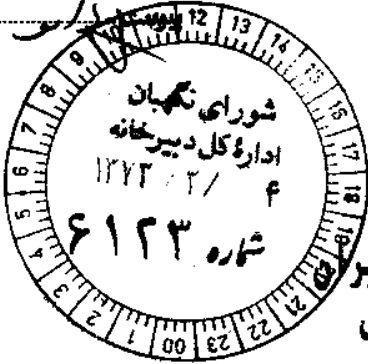
شورای محترم نگهبان

شماره ۲۵۴ - ۵
تاریخ ۷/۳

لایحه شماره ۹۵۸۲ مورخ ۱۳۷۲/۶/۲۸ دولت در خصوص
اجازه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون
بین‌المللی نجات دریائی که در جلسه علنی روز سه‌شنبه
مورخ ۱۳۷۲/۱/۲۰ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب
رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی
جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست
ارسال میشود.

رئیس مجلس شورای اسلامی
علی اکبر طالقانی

بیت الله

لایحه اجازه الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی نجات دریایی

ماده واحده - به دولت اجازه داده می‌شود به کنوانسیون بین‌المللی نجات دریایی مصوب ۱۳۶۸ مطابق با ۱۹۸۹ میلادی مشتمل بر یک مقدمه و سی و چهار ماده بشرح پیوست ملحق و اسناد آن را مبادله نماید مشروط بر آنکه در موارد مذکور در بندهای (الف)، (ب)، (ج) و (د) ماده (۳۰) آن، مقررات کنوانسیون توسط جمهوری اسلامی ایران لازم‌الرعایه نباشد.

کنوانسیون بین‌المللی نجات

کشورهای متعاقد به کنوانسیون حاضر،
با درک مطلوبیت تدوین مقررات متحدالشکل بین‌المللی
در باره عملیات نجات بصورت توافق جمعی،
باتوجه به اینکه تحولات اساسی، بویژه علاقه روزافزون به
حفظ محیط زیست، ضرورت تجدیدنظر در مقررات بین‌المللی موجود
در «کنوانسیون یکسان کردن پاره‌ای از مقررات قانونی مربوط به
کمک و نجات در دریا» مصوب ۲۳ سپتامبر ۱۹۱۰ در بروکسل را تایید
نموده‌اند،
باعلم به نقش ارزنده‌ای که عملیات نجات کارآمد و به‌موقع
می‌تواند برای ایمنی شناورها و سایر اموال درخطر و برای حفظ محیط
زیست داشته باشد، و
با اعتقاد به ضرورت تامین انگیزه‌های کافی برای افرادی که
عملیات نجات نسبت به شناورها یا سایر اموال در خطر را بعهده
می‌گیرند،
به قرار زیر توافق نموده‌اند:

تعالیه

- ۲ -

فصل اول - مقررات عمومی

ماده یک - تعاریف :

از نظر این کنوانسیون :

الف - عملیات نجات عبارت است از هر عمل یا فعالیت تعهد شده جهت کمک به یک شناور یا دیگر اموال مواجه با خطر در آبهای قابل دریانوردی یا سایر آبها از هر قبیل .

ب - شناور عبارت است از هر کشتی یا کرجی ، یا هر ساختار قادر به دریانوردی .

ج - اموال عبارت است از هر مالی که از روی عمد و بطور دائم به کنار ساحل متصل نباشد و شامل کرایه مورد تعهد نیز میباشد .

د - صدمه به محیط زیست عبارت است از هر صدمه مادی اساسی به سلامتی انسان یا حیات یا منابع دریایی در آبهای ساحلی یا آبهای درون سرزمینی یا مناطق مجاور آنها ، که در نتیجه آلودگی ، لوٹ شدگی ، آتش سوزی ، انفجار یا حوادث مهم مشابه ایجاد شده باشد .

ه - پرداخت عبارت است از هرگونه پاداش ، اجرت یا غرامت واجب الاداء بر اساس این کنوانسیون .

و - سازمان یعنی سازمان بین المللی دریانوردی .

ز - دبیرکل یعنی دبیرکل سازمان .

ماده ۲ - اعمال کنوانسیون :

این کنوانسیون هنگامی که جریانات قضایی یا داوری مرتبط با موضوعات تحت پوشش این کنوانسیون در یک کشور عضو اقامه گردد ، اعمال خواهد شد .

ماده ۳ - سکوها و واحدهای حفاری :

این کنوانسیون شامل سکوهای ثابت یا شناور یا واحدهای متحرک حفاری برون ساحلی هنگامی که چنین سکوها یا واحدهائی در

به عالی

- ۳ -

محل مشغول عملیات اکتشاف ، استخراج یا تولید منابع معدنی
بستر دریا هستند ، نمی‌گردد.

ماده ۴ - شناورهای متعلق به دولت :

۱ - بدون تعارض باماده پنج، این کنوانسیون شامل کشتی‌های
جنگی یا سایر شناورهای غیرتجاری که تحت مالکیت یا بهره‌برداری
یک دولت بوده و در زمان عملیات نجات ، از مصونیت مطلق
طبق اصول شناخته شده حقوق بین‌الملل بهره‌مند هستند، نمی‌گردد،
مگر اینکه آن دولت تصمیم دیگری بگیرد.

۲ - در صورتیکه یک کشور متعهد تصمیم بگیرد که این کنوانسیون
در مورد کشتی‌های جنگی‌اش یا دیگر شناورهای توصیف شده در بند
یک نیز اعمال شود، آن کشور می‌بایست موارد و شرایط مشخص کننده
چنین اعمالی را به اطلاع دبیرکل برساند.

ماده ۵ - عملیات نجات کنترل شده توسط مرجع‌های عمومی:

۱ - این کنوانسیون بر هیچیک از مقررات ناظر بر عملیات
نجات بوسیله یا تحت کنترل مرجع‌های عمومی در قانون ملی یا
هرگونه کنوانسیون بین‌المللی ناظر بر اینگونه عملیات ، تاثیر
نخواهد گذاشت .

۲ - معهذاً، نجات دهندگانی که اینگونه عملیات نجات را
انجام می‌دهند استحقاق استفاده از حقوق و طرق جبران خسارت
مندرج در این کنوانسیون را در رابطه با عملیات نجات خواهند
داشت .

۳ - میزان بهره‌مندی از حقوق و طرق جبران خسارت مندرج در
این کنوانسیون توسط یک مرجع عمومی موظف به اجرای عملیات
نجات، براساس قانون کشوری که چنین مرجعی در آنجا وجود دارد،
معین خواهد شد.

ماده ۶ - قراردادهای نجات :

۱ - این کنوانسیون در مورد هر عملیات نجاتی اعمال می‌گردد
مگر تا حدودیکه قراردادی بطور صریح یا ضمنی به نحو دیگری مقرر

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

- ۲ -

نموده باشد.

۲ - فرمانده مجاز است که قراردادهائی را بمنظور عملیات نجات از طرف مالک شناور منعقد نماید. فرمانده یا مالک شناور مجازند چنین قراردادهائی را از طرف مالک اموال روی شناور منعقد نمایند.

۳ - هیچ چیز در این ماده بر اعمال ماده هفت یا وظایف مربوط به جلوگیری، یا به حداقل رساندن صدمه به محیط زیست تاثیر نخواهد گذاشت.

ماده ۷ - ابطال و اصلاح قراردادها:

یک قرارداد یا هر یک از شرایط مندرج در آنرا میتوان ابطال یا اصلاح نمود اگر:

- الف - قرارداد تحت فشار ناروا یا تحت تاثیر خطر، منعقد شده و شرایط آن غیرمنصفانه باشد، یا
- ب - پرداخت براساس قرارداد برای خدماتی که عملاً عرضه شده بیش از اندازه زیاد بوده یا بسیار اندک باشد.

فصل دوم - انجام عملیات نجات

ماده هشت - وظایف نجات دهنده، مالک و فرمانده:

۱ - نجات دهنده در قبال مالک شناور یا سایر اموال مواجه با خطر موظف خواهد بود که:

- الف - عملیات نجات را با دقت لازم انجام دهد.
- ب - در اجرای وظیفه مشخص شده در بند الف، دقت لازم را برای جلوگیری یا به حداقل رساندن صدمه به محیط زیست به عمل آورد.
- ج - هرگاه اوضاع و احوال بطور موجه اقتضاء میکند، از سایر نجات دهندگان درخواست کمک نماید، و
- د - مداخله سایر نجات دهندگان را بپذیرد هنگامی که چنین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعمیرات

- ۵ -

مداخله‌ای بنا به تقاضای موجه مالک یا فرمانده شناور یا اموال در خطر انجام گیرد. در هر صورت چنانچه معلوم شود چنان تقاضایی غیرموجه بوده است، نبایست به مقدار پاداش وی لطمه‌ای وارد آید.

۲ - مالک و فرمانده شناور یا مالک سایر اموال مواجه با خطر در قبال نجات دهنده موظف هستند که :

- الف - با وی در طی عملیات نجات کمال همکاری را بنمایند.
- ب - در هنگام انجام همکاری، دقت لازم را برای جلوگیری یا به حداقل رساندن صدمه به محیط زیست بعمل آورند، و
- ج - وقتی که شناور یا سایر اموال به محل امنی آورده شده باشد، تحویل گیری مجدد آنرا در صورت تقاضای موجه نجات دهنده در این مورد، بپذیرند.

ماده ۹ - حقوق کشورهای ساحلی:

هیچ چیز در این کنوانسیون بر حق کشور ساحلی ذیربط در انجام اقدامات منطبق با اصول شناخته شده عمومی حقوق بین‌الملل جهت حفظ خط ساحلی خود یا منافع مربوطه به آن در مقابل آلودگی یا تهدید به آلودگی ناشی از یک سانحه دریایی یا اقداماتی در رابطه با آن سانحه‌ای که منطقیاً انتظار می‌رود منجر به پیامدهای وخیم شود، از جمله حق کشور ساحلی برای جهت دادن به عملیات نجات، تاثیر نخواهد گذاشت.

ماده ۱۰ - وظیفه ارائه کمک :

- ۱ - هر فرمانده ملزم است تا آنجا که بتواند بدون ایجاد خطر برای شناور خود و افراد روی آن، به هرکسی که در معرض خطر از بین رفتن در دریاست کمک بنماید.
- ۲ - کشورهای متعاقد می‌بایست اقداماتی را که برای اجرای وظیفه مندرج در بند یک ضروری است، اتخاذ نمایند.
- ۳ - مالک شناور مسوولیتی در قبال عدول از انجام وظیفه فرمانده مندرج در بند یک، نخواهد داشت.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

تعالی

- ۶ -

ماده ۱۱ - همکاری :

یک کشور متعاقد هرگاه موضوعات مربوط به عملیات نجات نظیر اجازه ورود شناورهای مواجه باخطر به بنادر، یافراهم کردن تسهیلات برای نجات دهندگان را تنظیم یا مورد تصمیم گیری قرار می دهد، میبایست ضرورت همکاری بین نجات دهندگان، سایر افراد دینفع و مرجع های عمومی را برای اطمینان از اجرای مؤثر و موفق عملیات نجات بمنظور حفظ جان یا مال در معرض خطر، و همچنین جلوگیری از صدمه محیط زیست مورد توجه قرار دهد.

فصل سوم - حقوق نجات دهندگان

ماده ۱۲ - شرایط پاداش :

۱ - عملیات نجاتی که نتیجه مفیدی داشته باشد، حق دریافت پاداش را ایجاد می نماید.
۲ - به غیر از مواردی که به شکل دیگری مقرر شده است، در صورتیکه عملیات نجات نتیجه مفیدی نداشته باشد هیچگونه پرداختی براساس این کنوانسیون واجب الاداء نخواهد بود.
۳ - در مواردی که شناور نجات یافته و شناور عهده دار عملیات نجات هر دو متعلق به مالک واحدی باشند نیز، مفاد این فصل اعمال خواهد گردید.

ماده ۱۳ - معیارهای تعیین پاداش :

۱ - پاداش باید بادیدتشویق عملیات نجات و بادر نظر گرفتن معیارهای مذکور در ذیل بدون توجه به ترتیبی که در زیر ارائه شده تعیین گردد :

- الف - ارزش شناور و سایر اموال نجات یافته،
- ب - مهارت و کوششهای نجات دهندگان در جلوگیری یا به حداقل رساندن صدمه به محیط زیست،
- ج - میزان موفقیت بدست آمده توسط نجات دهنده،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بسم الله تعالی

- ۷ -

- د - ماهیت و میزان خطر،
ه - مهارت و کوششهای نجات دهندگان در نجات شناور، سایر اموال و جان،
و - زمان بکاررفته و هزینهها و زیانهایی که نجات دهندگان متحمل شده اند،
ز - خطر مسوولیت و سایر خطرهایی که متوجه نجات دهندگان یا تجهیزات آنان است،
ح - فوریت خدمات ارائه شده،
ط - قابلیت دستیابی و استفاده از شناورها یا سایر تجهیزات مورد نظر جهت عملیات نجات،
ی - وضعیت آمادگی و کارایی تجهیزات متعلق به نجات دهنده و ارزش آنها،
۲ - پرداخت پاداش تعیین شده براساس بند یک باید توسط کلیه کسانی که در شناور و سایر اموال ذینفع هستند به نسبت ارزش نجات یافته هر یک، انجام گردد. با این همه یک کشور عضو میتواند در قانون ملی خود مقرر کند که پرداخت پاداش توسط یکی از ذینفعها انجام گیرد مشروط بر اینکه حق رجوع این ذینفع به سایر ذینفعها برای مطالبه سهم هر یک از آنان حفظ گردد. هیچ چیز در این ماده نافی هرگونه حق دفاع نخواهد بود،
۳ - پاداشها، بغیر از هرگونه بهره و هزینههای قانونی قابل پرداخت مربوط به آنها از ارزش شناور و سایر اموال نجات یافته تجاوز نکند.

ماده ۱۴ - غرامت ویژه :

- ۱ - اگر نجات دهنده در مورد شناوری عملیات نجات انجام داده باشد که خود یا کالای آن تهدیدی برای محیط زیست بوده اند و براساس ماده ۱۴ موفق به دریافت پاداشی حداقل معادل غرامت قابل ارزیابی طبق مفاد این ماده نشده باشد حق این را خواهد داشت که معادل هزینههایش که در این ماده تعریف شده است از

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بسم الله

- ۸ -

صاحب شناور مطالبه غرامت نماید.

۲ - در صورتیکه در شرایط مندرج در بند یک، نجات دهنده با عملیات نجات خود باعث جلوگیری یا به حداقل رسیدن صدمه به محیط زیست باشد، غرامت ویژه قابل پرداخت توسط مالک شناور به نجات دهنده طبق بند یک می‌تواند تا حداکثر سی درصد هزینه‌هایی که نجات دهنده متحمل شده افزایش یابد. با این وجود محکمه می‌تواند اگر این کار را درست و عادلانه بداند، با در نظر داشتن ضابطه مندرج در ماده ۱۳ پاراگراف یک، چنین غرامت ویژه‌ای را بازم افزایش دهد، لیکن در هیچ حالتی نباید مجموع افزایش از صد درصد هزینه‌هایی که نجات دهنده متحمل شده است بیشتر گردد.

۳ - هزینه‌های نجات دهنده از نظر بندهای یک و دو عبارت است از آن مخارج معقول پرداخت شده از جیب نجات دهنده در عملیات نجات به اضافه نرخ عادلانه‌ای برای تجهیزات و پرسنلی که عملاً و بطور موجه در عملیات نجات به کار گرفته شده‌اند، با در نظر گرفتن معیارهای مندرج در بند یک ماده ۱۳، بندهای فرعی (ج)، (ط)، و (ی).

۴ - کل غرامت ویژه تحت این ماده فقط در صورتی و تا میزانی پرداخت خواهد شد که میزان چنین غرامتی بالاتر از هرگونه پاداش قابل دریافت توسط نجات دهنده طبق ماده ۱۳ باشد.

۵ - در صورتیکه نجات دهنده مسامحه‌نموده و در نتیجه نتوانسته باشد از ورود صدمه به محیط زیست جلوگیری کرده یا آنرا به حداقل برساند ممکن است از تمام یا بخشی از هر غرامت ویژه‌ای که بر اساس این ماده واجب‌الاداء می‌گردد، محروم شود.

۶ - هیچ چیز در این ماده برحق رجوع مالک کشتی (به مرجع ثالث) تاثیر نخواهد داشت.

ماده ۱۵ - تسهیم بین نجات دهندگان:

۱ - تسهیم پاداش مطرح شده در ماده ۱۳، بین نجات دهندگان باید بر پایه معیارهای مندرج در آن ماده، انجام شود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بمقام

- ۹ -

۲ - تسهیم پاداش بین مالک، فرمانده و سایر افراد در خدمت شناور نجات دهنده، توسط قانون پرچم آن شناور تعیین خواهد شد. چنانچه نجات از روی یک شناور انجام نشده باشد، تسهیم طبق قانونی که حاکم بر قرارداد فیما بین نجات دهنده و کارگزاران وی می باشد، تعیین خواهد شد.

ماده ۱۶ - نجات اشخاص:

۱ - اشخاصی که جانشان نجات داده شده ملزم به پرداخت هیچگونه اجرتی نخواهند بود، با این حال هیچ چیز در این ماده تاثیری بر مقررات قانون ملی در این باره نخواهد داشت.

۲ - یک نجات دهنده جان انسان که در خدمات ارائه شده به مناسبت سانحه ای که منجر به عملیات نجات گشته، سهم بوده است مستحق دریافت سهم عادلانه ای از مبلغ مورد حکم به نجات دهنده برای نجات شناور یا سایر اموال یا جلوگیری یا به حداقل رساندن صدمه به محیط زیست می گردد.

ماده ۱۷ - خدمات عرضه شده تحت قراردادهای موجود:

هیچ پرداختی بر اساس مقررات این کنوانسیون واجب الاداء نیست مگر اینکه خدمات ارائه شده بیش از آن باشد که منطقی می توان آنرا بعنوان اجرای لازم قراردادی که قبل از بروز خطر منعقد شده است، تلقی نمود.

ماده ۱۸ - تاثیر رفتار نادرست نجات دهنده:

یک نجات دهنده ممکن است از کل یا بخشی از پرداختی که بر اساس این کنوانسیون به وی واجب الاداء می گردد تا آن میزان که بخاطر تقصیر غفلت وی عملیات نجات لازم یا مشکل تر شده باشد یا اینکه نجات دهنده از جهت کلاهبرداری یا سایر کارهای ناشایست مقصر بوده باشد، محروم شود.

ماده ۱۹ - ممنوعیت عملیات نجات:

خدماتی که علیرغم منع صریح و موجه مالک یا فرمانده شناور یا مالک هرگونه اموال دیگر در معرض خطر که روی شناور نیست و

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بسم الله تعالی

- ۱۰ -

نبوده است، انجام شده باشد موجب پرداخت تحت این کنوانسیون نخواهد بود.

فصل چهارم - دعاوی و اقدامات :

ماده ۲۰ - حق ممتازه دریایی:

- ۱ - هیچ چیز در این کنوانسیون برحق ممتازه دریایی نجات دهنده تحت هر کنوانسیون بین‌المللی یا قانون ملی تاثیر نخواهد داشت.
- ۲ - نجات دهنده در صورتیکه وثیقه رضایت بخشی برای مورد ادعای خود، که شامل بهره و هزینه‌ها هم می‌باشد، به نحو مقتضی به وی ارائه یا برایش تامین شده باشد، می‌تواند حق ممتازه دریایی خود را به اجرا نکذارد.

ماده ۲۱ - وظیفه تامین وثیقه:

- ۱ - شخصی که تحت این کنوانسیون مسوول پرداخت می‌باشد باید بنا به تقاضای نجات دهنده، وثیقه قابل قبولی برای مورد ادعای منجمله بهره و هزینه‌های نجات دهنده تامین نماید.
- ۲ - بدون تعارض با بند یک، مالک شناور نجات یافته حداکثر سعی خود را خواهد نمود تا اطمینان یابد که مالکان محموله قبل از آزاد شدن محموله، وثیقه قسابل قبولی را جهت مطالبات علیه ایشان، منجمله بهره و هزینه‌های متعلقه، تامین خواهند نمود.

۳ - مادامی که وثیقه قابل قبولی برای مطالبات نجات‌دهنده علیه شناور یا اموال ذیربط تامین نشده است نباید شناور و سایر اموال نجات یافته را از بندر یا مکانی که آنها رادر وهله نخست پس از اتمام عملیات نجات به آنجا آورده‌اند، بدون رضایت نجات دهنده تغییر محل داد.

ماده ۲۲ - پرداخت موقت:

- ۱ - محکمه‌ای که صلاحیت رسیدگی قضایی بر ادعای نجات دهنده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بسم الله تعالی

- ۱۱ -

را دارا می‌باشد، می‌تواند از طریق دستور موقت حکم دهد که به نجات دهنده باید آن مبلغی را که عادلانه و درست به نظر می‌رسد بصورت علی‌الحساب پرداخت گردد، و بر حسب همین ضوابط درجائی که شرایط بطور درست و عادلانه اقتضاء کند، تضمین لازم داده شود.

۲ - در صورت انجام پرداخت موقت تحت این ماده، وشیکه سپرده شده تحت ماده ۲۱ به همان نسبت کاهش خواهد یافت.

ماده ۲۳ - محدوده زمانی اقامه دعوی:

۱ - هرگونه دعوی مربوط به پرداخت تحت این کنوانسیون در صورتیکه مراحل قضایی یا داوری در ظرف مدت دو سال به جریان نیفتاده باشد مشمول مرور زمان خواهد گردید. دوره محدوده زمانی (برای اقامه دعوی) از روزی آغاز می‌شود که عملیات نجات به پایان رسیده است.

۲ - کسی که علیه وی دعوائی اقامه می‌شود می‌تواند در هر زمان در طول جریان آن دوره محدود زمانی با تسلیم اعلامیه‌ای به مدعی، آن دوره را تمدید کند. این دوره را به همین ترتیب می‌توان مجدداً تمدید کرد.

۳ - دعوی برای غرامت توسط شخص مدیون می‌تواند حتی پس از انقضای دوره محدود ذکر شده در بندهای قبلی اقامه شود، بشرطی که ظرف مدت مجاز طبق قانون کشوری که رسیدگی‌های قضایی در آنجا جریان یافته است، اقامه شود.

ماده ۲۴ - بهره:

استحقاق نجات دهنده برای دریافت بهره روی هرگونه پرداخت واجب‌الاداء تحت این کنوانسیون، مطابق قانون کشوری که محکمه مربوط به آن پرونده در آنجا واقع است، معین خواهد شد.

ماده ۲۵ - کالاهای متعلق به دولت:

از هیچیک از مقررات این کنوانسیون نباید، نه بوسیله رسیدگی حقوقی و نه بوسیله هیچگونه طرح دعوی عینی، بعنوان مینائی برای ضبط، توقیف یا بازداشت علیه کالاهای غیرتجاری

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره

تاریخ

پوست

بیتعالی

- ۱۲ -

متعلق به دولت که در زمان عملیات نجات مشمول مصونیت ناشی از حاکمیت تحت اصول شناخته شده همگانی حقوق بین‌الملل بوده‌اند استفاده گردد، مگر اینکه دولت صاحب کالا موافقت داشته باشد.

ماده ۲۶ - کالاهای انسان دوستانه:

هیچیک از مقررات این کنوانسیون نباید بعنوان مبنای برای ضبط، توقیف یا بازداشت کالاهای انسان دوستانه اهداء شده توسط یک کشور مورد استفاده قرار گیرد، اگر آن کشور موافقت کرده باشد که هزینه خدمات نجات ارائه شده در ارتباط با چنان‌کالاهای انسان دوستانه‌ای را بپردازد.

ماده ۲۷ - انتشار احکام داوری:

کشورهای متعاقد باید انتشار احکام داوری صادره در دعاوی نجات را، تا آنجا که مقدور است و با کسب رضایت طرفین، تشویق نمایند.

فصل پنجم - مواد نهائی

ماده ۲۸ - امضاء، تصویب، پذیرش، تایید و الحاق:

۱ - این کنوانسیون از اول ژوئیه ۱۹۸۹ میلادی تا ژوئن ۱۹۹۰ در مقر سازمان جهت امضاء و از آن پس جهت الحاق مفتوح خواهد ماند.
۲ - کشورها می‌توانند رضایت خود مبنی بر ملزم بودن به این کنوانسیون را به طرق ذیل ابراز نمایند:

الف - امضاء بدون شرط تصویب، پذیرش، یا تایید، یا

ب - امضاء منوط به تصویب، پذیرش یا تایید به دنبال

تصویب، پذیرش یا تایید، یا

ج - الحاق.

۲ - تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق با تودیع سندی به‌همین

مضمون به دبیرکل رسمیت خواهد یافت.

ماده ۲۹ - لازم‌الاجرا شدن:

تعالی

- ۱۲ -

- ۱ - این کنوانسیون یک سال پس از تاریخی که پانزده کشور رضایت خود را مبنی بر ملزم بودن به آن اظهار نموده باشند، لازم الاجرا خواهد شد.
- ۲ - برای هر کشوری که رضایت خود مبنی بر ملزم بودن به این کنوانسیون را پس از اینکه شرایط لازم الاجرا شدن آن فراهم شده باشد، اظهار نمایند، چنین رضایتی یک سال پس از تاریخ اظهار این رضایت مؤثر خواهد بود.
ماده ۳۰ - حق شرط :
- ۱ - هر کشوری در هنگام تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق می‌تواند حق خود برای اعمال نکردن مفاد این کنوانسیون در حالتی که زیر را حفظ نماید:
الف - وقتی که عملیات نجات در آبهای درون سرزمینی انجام می‌شود و تمام شناورهای درگیر از نوع دریانوردی درون سرزمینی هستند.
ب - وقتی که عملیات نجات در آبهای داخلی انجام می‌شود و هیچگونه شناوری درگیر نیست.
ج - وقتی که کلیه طرفهای ذیربط تبعه آن کشور هستند.
د - وقتی که اموال موضوع نجات از نوع اموال فرهنگی دریایی و دارای ارزشهای ماقبل تاریخی، باستان‌شناسی یا تاریخی هستند و روی بستر دریا قرار دارند.
۲ - حق شرطهای بعمل آمده در هنگام امضاء، منوط به تسجیل در موقع تصویب، پذیرش یا تایید هستند.
۳ - هر کشوری که از حق شرط نسبت به این کنوانسیون استفاده کرده است می‌تواند در هر زمانی به وسیله یادداشتی خطاب به دبیرکل آن را پس بگیرد. چنین پس‌گرفتنی در روز دریافت یادداشت مؤثر خواهد شد. اگر یادداشت عنوان کند پس گرفتن حق شرط در تاریخی که در یادداشت مشخص شده مؤثر گردد و آن تاریخ پسین‌تر از تاریخ دریافت یادداشت توسط دبیرکل باشد آن پس گرفتن در

تعالیه

- ۱۲ -

آن تاریخ پسینتر مؤثر خواهد شد.

ماده ۳۱ - انصراف:

۱ - هر کشور عضوی میتواند در هر زمانی پس از سپری شدن یک سال از تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون برای آن کشور، از این کنوانسیون اعلام انصراف نماید.

۲ - انصراف، بوسیله تودیع سند انصراف نزد دبیرکل مؤثر خواهد شد.

۳ - انصراف یکسال پس از دریافت سند انصراف توسط دبیرکل، یا پس از سپری شدن دوره طولانیتری که ممکن است در سند انصراف مشخص شده باشد، مؤثر خواهد شد.

ماده ۳۲ - تجدیدنظر و اصلاح:

۱ - سازمان میتواند کنفرانسی بمنظور تجدیدنظر یا اصلاح در این کنوانسیون تشکیل دهد.

۲ - دبیرکل براساس درخواست هشت کشور عضو، یا یک چهارم کشورهای عضو، هرکدام که عدد بزرگتری باشد، کنفرانسی متشکل از کشورهای عضو این کنوانسیون را برای تجدیدنظر یا اصلاح کنوانسیون تشکیل خواهد داد.

۳ - هرگونه رضایت مبنی بر ملزم شدن به این کنوانسیون که پس از تاریخ لازم الاجراء شدن اصلاحیه‌ای به این کنوانسیون ابراز گردد، بمنزله الزام به کنوانسیون اصلاح شده تلقی خواهد شد.

ماده ۳۳ - امین:

۱ - این کنوانسیون نزد دبیرکل تودیع خواهد شد.

۲ - دبیرکل باید:

الف - تمام کشورهایی که این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند یا به آن ملحق شده‌اند، و تمام اعضاء سازمان را از موارد زیر مطلع نماید:

۱ - هر امضاء یا تودیع سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق جدید به همراه تاریخ آن،

تعمیر

- ۱۵ -

- ۲ - تاریخ لازم الاجرا شدن این کنوانسیون،
۳ - تودیع هر سند انصراف از این کنوانسیون به همراه تاریخ دریافت آن سند و تاریخی که انصراف مؤثر می‌شود،
۴ - هر اصلاحیه تصویب شده طبق ماده سی و دو،
۵ - دریافت هرگونه حق شرط، اعلامیه یا یادداشت صادره تحت این کنوانسیون .
- ب - نسخ اصل گواهی شده این کنوانسیون را به تمام کشورهای که این کنوانسیون را امضاء کرده‌اند یا به آن ملحق شده‌اند ارسال نماید.
- ۳ - به محض لازم الاجرا شدن این کنوانسیون، یک نسخه اصلی گواهی شده آن باید توسط امین جهت دبیرکل سازمان ملل متحد برای ثبت و انتشار طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد ارسال شود.
- ماده ۳۴ - زبانها:
- این کنوانسیون در یک نسخه اصل واحد به زبانهای عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی صادر شده که هر یک از متون دارای اعتبار یکسان می‌باشند.
- با احتراز مراتب فوق، امضاء کنندگان ذیل که برای این منظور به نحو لازم توسط کشورهای متبوعه خود مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء نموده‌اند.
- انجام شده در لندن به تاریخ ۱۳۶۸/۲/۸ مطابق با بیست و هشتم آوریل یکهزار و نصد و هشتاد و نه میلادی.
- لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منظم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و ۲۴ ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ سی ام فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و سه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ب.

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی